

Salutiram ti, hrabri vojniče!

Kasni su sati... Treba da utonem u san, ali pomno razmišljam baš o tebi. Uzimam olovku i čvrsto je stežem, rešena da ti priznam koliko si poseban. Ti, hrabrosti u maslinastom odelu, ti čelično, ali osećajno stvorenje, ponosu svojih predaka! Hvala ti što postojiš! Da, baš ti!

Za mene si pešadinac, jer čuvaš svaku stopu moje zemlje. Za mene si pilot, jer čuvaš vazduh koji slobodno dišem. Za mene si graničar, jer čuvaš granice postojeće. Zato glavu gore! A ja kažem glavu gore generale! Osvrni se oko sebe, vidiš li da se svaki cvetić u travi i ptičica na grani raduje baš tebi vojniče? A kada budeš čuo veseli smeh.. to je u stvari moj orden tebi, za srećno detinjstvo i miran san. A na tebi, samo da mi obećaš.. da ćeš biti uvek tu, ne samo za mene, već i za svu decu sveta.

Tvoja Taša

Taša Simić, VII2

OŠ „Dr Aleksandar Sabovljević”

Ečka